

[Anne Grete Holmsgård]

have nogen støtte. Der er faktisk ikke blevet stillet forslag om det. Det ville ellers have været naturligt, hvis man mente, at selve lovforslag nr. L 71 ville være en dårlig støttelovgivning.

Jeg synes, de radikale ville have stået i en helt anden situation, hvis de fra starten havde markeret, at de syntes; det var en dårlig støttelovgivning, som de gerne ville have lavet om. Men det har der faktisk ikke været nogen diskussion om af betydning; det, der har været diskussion om, er den måde, den skulle finansieres på, og så har fire partier fremsat finansieringsforslaget, som jo egentlig er det – undskyld, hr. formand – der er til anden behandling her i dag.

Jeg synes ikke, det er helt rimeligt at sige, at det bare er regeringens ansvar, at hvis regeringen vil tage sit lovforslag tilbage, kan den bare gøre det. Det er jo trods alt en mindretalsregering, vi har, og det, at man sidder i opposition, fritager jo ikke én fuldstændig fra et ansvar for at følge det op, som man selv har besluttet i en betænkning og ved en afstemning for et år siden her i salen, hvor vi faktisk stemte om disse spørgsmål og var enige om dem. Det fritager ikke én for at komme med et eller andet. Det kan være, det skulle se anderledes ud, men hvorfor kommer det så ikke? Hvad er det for nogle retningslinjer? Hvordan vil de radikale have miljøstøtteleven til at se ud? Vil de overhovedet have nogen pr. oktober, og efter hvilke retningslinjer skal den så udformes? Der er jo intet, der forhindrer de radikale, socialdemokratiet, SF og VS i at opretholde lovforslag nr. L 71. Der er heller ikke noget som helst, der forhindrer os i at stille ændringsforslag til det, og vi kan faktisk godt nå det. Vi har haft masser af natteforhandlinger tidligere, så vi kan sagtens nå det. Hvis folk ellers er klar over, hvad de vil have, så tager vi gerne udvalgs møder i aften, i morgen aften og i overmorgen aften og for den sags skyld også en ekstra dag eller tre dage til for at få det gennemført. Jeg synes i hvert tilfælde, det må være noget af en flov smag at have i munden, når man, skønt man for et år siden har sagt, at der kommer en støtte, så fuldstændig fjerner den og end ikke gør det med en lille klausul om, at loven vil komme til at se sådan og sådan ud i oktober 1986.

Jeg tror også – og med en vis ret, må jeg sige – at der er temmelig mange bønder, der

bliver vrede over dette her, for mange er allerede gået i gang, men de aner egentlig ikke, hvad de skal gøre.

Det, jeg synes er interessant ved det, er, at pressionen fra de dominerende, kornproducerende dele af landbruget øjensynlig har været så stærk og massiv, at den har formået at rive det økonomiske gulvtæppe med hensyn til støtten til gyllebeholderne totalt væk under de animalske brug. Det synes jeg virkelig er interessant. Der er jo ingen af os, der er i tvivl om, at venstre har spillet en mildt sagt temmelig markant og efter sigende også temmelig hysterisk rolle i denne sammenhæng. Men det, at venstre spiller en hysterisk rolle og ikke kan finde ud af, at det nu bliver nødt til at bøje sig her, behøver jo ikke at få den konsekvens, at de radikale hopper af, for der er faktisk et flertal, hvis de radikale bliver stående. Jeg kan altså ikke se, at det bliver værre, end det har været hidtil, hvor vi oven i købet er nået så langt, at husmændenes formand faktisk har givet den indrømmelse, der hedder, at de godt kan leve med en kunstgødningsafgift. Selvfølgelig, for hvis man ikke gør det, kommer man i den situation, at de animalske producenter må sejle deres egen sø og ikke aner, om de får nogen støtte, hvor stor den bliver, eller hvornår de får den, og det synes jeg simpelt hen er under standard.

(Kort bemærkning).

**Camre (S):**

Gennem de sidste syv måneder har fru Lone Dybkjær vidst, hvor regeringen stod i denne sag, og derfor kan fru Lone Dybkjær faktisk ikke kaste ansvaret for dette forslag over på regeringen. Ved fremsættelsen af afgiftsforslaget vidste fru Lone Dybkjær lige så godt som enhver anden i denne sal, at flertallet måtte køre hele denne sag igennem uden om regeringen.

Så siger fru Lone Dybkjær, at det har gjort indtryk på hende, at landbruget nu siger, at man vil klare sig selv. Men jeg spørger: hvem er det i landbruget, der vil klare sig selv? Denne lovgivning har jo også et klart økonomisk omfordelende sigte; det er det kornproducerende landbrug, det store landbrug, der kommer til at betale, og det er især det husdyrproducerende landbrug, som får støtten. Det må virkelig vække til efter-